

РЕШЕНИЕ

№ 208

гр. Пазарджик, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елисавета Радина

при участието на секретаря Х.В.
като разгледа докладваното от Елисавета Радина Административно наказателно дело № 20235220200452 по описа за 2023 година

Производството по реда на чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „ХЕБЪРБУС“ АД - Пазарджик, ЕИК 201309208, предст. от М. Я. Ф. против НП ДАИ 0000065/12.12.22г. на гл. секретар на ИААА, с което на дружеството-жалбоподател на основание чл. 93г, ал.2, пр.І от ЗАВП с.з. е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева .

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на НП, поради което се иска и неговата отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, писмено и в устните състезания, поддържа жалбата си и настоява да се отмени НП с подборни възражения . Претендира разноси.

Въззиваемата страна, чрез процесуален представител, настоява да се потвърди НП като правилно и законосъобразно.

Като взе предвид изложените в жалбата оплаквания и прецени събраните по делото гласни и писмени доказателства, Съдът установи:

Със заповед №РД-01-442/24.10.2022г. на зам. изпълнителния директор на ИААА е разпоредено извършване на комплексна проверка на дружеството-жалбоподател, като същата е възложена за периода 25-28.10.22г. на командированите в Пазарджик служители на РДАА София – Б. Д. и И. Т..

След приключване на проверката бил съставен на 04.11.22г. КП (л. 48 и сл.), в който било отразено установеното в хода й.

На 04.11.22г. св. Ил. Т. съставил процесния акт против дружеството, за това, че като „превозвач не е организирал извличането на данните от паметта на дигитален тахограф марка Continental Automotive GmBh със сер.

№00В7935, монтиран е автобус с рег. №РА0855ВР, най-малко един път на 90 дни, видно от представена информация за проверка“ – нарушение на чл. 38, ал.1, т.1 от НАРЕДБА № Н-3 от 7.04.2009 г..

Актът е съставен в присъствието на законовия представител, комуто е надлежно предявен и е връчен препис .

Въз основа на акта е издадено НП.

То се атакува с редица доводи относно неговата материално-правна и процесуално-правната незаконосъобразност.

На първо място се оспорва териториалната компетентност на актосъставителя, липсата на която се поддържа като съществено процесуално нарушение. Теорията („Процесът по ЗАНН“, стр. 208) и практиката дават отговор на това възражение в един и същи смисъл – когато изискването за териториална компетентност произтича от специален административен закон , подзаконов нормативен акт по прилагането му или друг акт, който урежда статута и правомощията на длъжностното лице , тогава липсата на териториална компетентност е съществено неотстранимо процесуално нарушение.

В процесния случай факт е, че длъжностните лица, извършили комплексната проверка на дружеството-жалбоподател - Т. и Д., служители на РДАА София , са били командироваани в Пазарджик именно за тази проверка със заповедта на л. 6 и за времето от 25 до 28.10.22г. На 04.11.22г. авторът ѝ издал нова заповед- виж на л. 37, с която „изменя“ предходната по отношение на срока и установява нова крайна дата 07.11.22г. Това обаче е станало след изтичане на срока по първата заповед, тъй като втората е издадена на 04.11.22г., а срокът на действие на първата е 25-28.10.22г. и изменението му е било възможно със заповед най-късно от 28.10.22г . Така, че издадената на 04.11.22г. заповед е нова (а не изменяща) и срокът на делегиране на права в друга административно-териториална област не може да продължи изтеклия на 28.10.22 (и преди новата заповед). Заповедта от 04.11.22г. установява един нов срок за командироване и той е от датата на издаване на заповедта 04.11.22г. до посочения в самата заповед краен срок на действието ѝ 07.11.22г. Следователно към 04.11.22г. – дата на издаване на заповедта за командироване на актосъставителя той е бил компетентен да извърши проверка на дружеството.

Без значение за този извод е дали командированите служители са изпълнили задълженията си по КТ и ЗДържСл във връзка със самото командироване и задълженията по самата заповед (съставяне на доклад, отчет, предаване и т.н.). Тези отношения засягат изпълнение на задължения от държавния служител по служебното му правоотношение и не влияят върху делегираната му компетентност за изпълнение на задължения по ЗАвП в друга административна област.

Що се отнася до мотивирането на заповедите, посочените в тях основания са съответни на разпорежданията с диспозитивната част и възражението в тази посока е неоснователно.

Въпросът е, след като контролният орган е бил компетентен да извърши в Пазарджик към 04.11.22г. процесната комплексна проверка на дружеството, дали е бил компетентен да състави на същата дата 04.11.22г. акт за установено при тази проверка нарушение? Заповедта на л. 6 и на л. 3 делегира правото на извършване на проверка в област към друга РД от тази, към която принадлежат посочените в заповедта служители. Правото да съставяне на акта е нормативно разрешен въпрос. С чл. 91, ал.1,2 и 3 на ЗАВП е предвиден, че контролът по този закон се осъществява чрез длъжностните лица на ИААА които за тази цел имат правата по 13-те точки на ал.3, чл. 91.

Статутът на тези органи е уреден в Устройствения правилник (виж посочения Коментар на ЗАНН, стр. л. 208-209). Въз основа на чл. 17. (1) от Правилника „специализираната администрация на ИААА е организирана в четири дирекция " и осем регионални дирекции "Автомобилна администрация" като с точки 5-та и 7-ма са създадени РДАА Пловдив (с териториална компетентност и за област Пазарджик) и РДАА – София. С чл. 20а, т.1 от Правилника е уредна териториалната компетентност на служителите регионалните дирекции - *те осъществяват контролните функции на Агенцията на територията на областите, включени в състава на дирекцията*. Следователно, изискването за териториална компетентност е постановено в Устройствения правилник, който е приет с постановление на Министерски съвет (ПМС № 272 от 29.11.2013 г) и има статут на нормативен акт по смисъла на чл. 7, ал.1 от Закона за нормативните актове.

Доколкото със заповедта от 04.11.22г. - л. 37 е възложено, както се прие горе, комплексна проверка на дружеството –жалбоподател за периода 04.07.11.22 г. от посочените двама служители от РДАА София, командироваани в Пазарджик, за този период те са имали делегирани права по чл. 91, ал.3, т.1 -1 да установяват нарушения, извършени в област Пазарджик. И след като според чл. 92, ал.1 Закона „в изпълнение на задълженията си по чл. 91 длъжностните лица извършват проверки и съставят актове за констатираните нарушения“, т. двете надлежно командироваани длъжностни лица, едното от които съставител на акта, са имали правото да съставят актове за установени административни нарушения, извършени в област Пазарджик. Доколкото вмененото нарушение е по Наредба Н-3/07.04.2009г., последният извод е с оглед чл. 41-42 от нея които норми установяват, че контролът по изпълнението ѝ се възлага на ИААА чиито длъжностни лица съставят актове при установени нарушения по Наредбата.

Обсъждането горе обуслови неоснователност на претенцията за съществено процесуално нарушение, допуснато вследствие съставяне на акта от териториално некомпетентен административен орган.

Що се отнася до компетентността на административно-наказващия орган, тя произтича от упълномощителната заповед на л. 13 и сл.

Не съставлява съществено процесуално нарушение и начинът, по който е изписана НАРЕДБА № Н-3 от 7.04.2009 г., доколкото и така става ясно кой подзаконов нормативен акт се има предвид (виж възраженията в последния абзац на л.56).

Налице е обаче, макар и непретендирано от защитата, съществен процесуално нарушение. То е резултат от липсата на съществен елемент с описанието на нарушението – неговата дата на извършване. В словесната част на акта, респ. на НП, се съдържат само твърдения за дата на установяване на нарушението – 04.11.22г., но не и такива за датата на неговото извършване. Прието е, че нарушението е допуснато чрез неизпълнение на задължение на дружеството-превозвач – да организира извличането на данните от паметта на дигитален тахограф *най-малко един път на 90 дни. Кога е този 90-дневен период* обаче и един ли е, коя е началната му дата – не става ясно от описанието на нарушението в акта и в НП.

Тези два административни акта следва да съдържат ясно недвусмислено периода на тези 90 дни, за да може да се извърши проверка дали в рамките на тези дни действително не е било организирано извличането на процесните данни. Липсата на дата на нарушението прави невъзможно, както упражняването на правото на защита по това несъстоятелно административно наказателно обвинение, така и съдебния контрол – защото и за Съда е неясно кога да извърши проверката относно извличането на данни.

Едва от показанията на актосъставителя става ясно, че в рамките на календарната година има четири 90-дневни периода (90 дни = 3 месеца), следователно на четири пъти в годината следва да се организира таков извличане на данни. Актосъставителят обаче също не успя да уточни за кои периоди е обвинението. Впрочем, дори и да бе успял, това не би санирал констатираното процесуално нарушение. И е така, тъй като защитата проти обвинението следва да е по съдържимите в акта и в НП факти, а не по данни събрани от доказателствата в един съдебен процес, който следва да провери законосъобразността на тези два административни акта.

Коментираният пропуск да се фиксира дата/период на нарушението прави невъзможна съдебната ревизия и блокира възможността за организирано и упражняване на правото на защита. Затова този пропуск е съществен процесуално нарушение и влече отмяна на санкционния акт, без да се проверява съставомерността на нарушението и то да се обсъжда по същество, което случая е напълно невъзможно, предвид липсата на период на вменетото като неизпълнено задължение.

Решението за отмяна предпоставя неоснователност на претенцията за юрисконсултско възнаграждение и основателност – на тази на защитата за присъждане на разноските за адвокат (л.53 и сл.; л.29-30; л.26-27), които в случая са в минимално предвидения с чл. 7, ал.2, т.2 вр. чл. 18, ал.2 НМАВ вр. чл. 78, ал.1 от ГПК вр. 63д, ал.1 ЗАНН размер – 600 лева (400+200).

По изложените съображения Пазарджишкият районен съд :

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП ДАИ 0000066/12.12.22г. на гл. секретар на ИААА, с което на „ХЕБЪРБУС“ АД - Пазарджик, ЕИК 201309208, предст. от М. Я. Ф. на основание чл. 93г, ал.2, пр.І от ЗАВП с.з. е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева.

ОСЪЖДА ИААА да заплати на „ХЕБЪРБУС“ АД - Пазарджик, ЕИК 201309208 сума в размер на 600 лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението пред Пазарджишкия административен съд.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____